

AKCJA KATOLICKA DIECEZJI BIELSKO-ŻYWIECKIEJ

UCZNIOWIE - MISJONARZE

SESJA NAUKOWA

Bielsko-Biała, 22 listopada 2025 r.

Materiały formacyjne dla Akcji Katolickiej. Ich publikacja i tematyka

ks. prof. dr hab. Tadeusz Borutka

„Akcja Katolicka jest niezbędna dla Kościoła”.

Te słowa wypowiedział papież Jan Paweł II do uczestników XI Zgromadzenia Krajowego Włoskiej Akcji Katolickiej. Kościół potrzebuje wspólnoty ludzi świeckich, wiernych swemu powołaniu i zgromadzonych wokół swoich pasterzy, którzy gotowi są dzielić z nim codzienny trud ewangelizowania wszystkich środowisk.

Kościół potrzebuje Akcji Katolickiej dlatego, że potrzebuje ludzi świeckich gotowych poświęcić życie apostołstwu. Potrzebuje świeckich, których doświadczenie będzie konkretnym i trwałym znakiem wielkości i radości życia chrześcijańskiego. Świeckich, umiających dostrzec w chrzcie świętym źródło swojej godności, w chrześcijańskiej wspólnocie rodzinę złączoną jedną wiarą, a w duszpasterzu ojca duchowego i brata, który prowadzi wiernych do Boga.

Kościół potrzebuje ludzi, którzy nie traktują wiary wyłącznie jako sprawy prywatnej i nie wahają się wносить zacznę Ewangelii w rzeczywistość relacji międzyludzkich i w działalność instytucji.

Czasy obecne potrzebują wiernych świeckich, którzy w rzeczywistości społecznej oraz w środowisku pracy potrafią odczytać nadzieje i obawy ludzi żyjących w naszej epoce; świeckich zdolnych swym życiem dawać świadectwo o wartościach Królestwa, również wtedy, gdy wymaga to działania przeciwstawiającego się logice świata. Nasze czasy potrzebują świeckich, którzy w społeczeństwie, tak często ulegającym złudnym nadziejom, pragną dawać świadectwo nadziei, która nie zawodzi (Rz 5, 5).

Jeżeli stowarzyszenie to ma być szkołą wiary, wspólnotą formacji świeckich gotowych przemieniać świat w oparciu o Ewangelię, to musi kształtować swoją własną duchowość. A jeśli ma przemieniać rzeczywistość w oparciu o Chrystusa, to ta duchowość winna się rodzić z kontemplacji Jego oblicza.

Jan Paweł II napisał w liście *Novo millennio ineunte*:

„(...) nasze świadectwo byłoby niedopuszczalnie ubogie, gdybyśmy my sami jako pierwsi nie byli tymi, którzy kontemplują oblicze Chrystusa”.

Dla członka Akcji Katolickiej, jako najbliższego współpracownika kapłana, z formacją duchową wiąże się potrzeba formacji doktrynalnej. Potrzeba zatem gruntownej znajomości prawd wiary, przyjęcie ich jako własnych.

To stanowi podstawę jedności członka Akcji z Kościołem, z jego hierarchią; jest też źródłem porozumienia i owocnej współpracy między członkami Akcji Katolickiej oraz różnymi wspólnotami działającymi w obrębie Kościoła powszechnego.

Trzeba jeszcze w tym miejscu wspomnieć o konieczności formacji metodycznej (praktycznej) członków Akcji Katolickiej, czyli o potrzebie przygotowania do działań apostolskich. Można to zadanie realizować na wiele sposobów: poprzez osobiste studia pastoralne, spotkania z ludźmi mającymi bogate doświadczenie apostolskie, dzielenie się własnymi doświadczeniami apostolskimi, czy samą praktykę apostołatu.

Soborowy Dekret o Apostolstwie Świeckich mówi wyraźnie o przygotowaniu do apostolstwa poprzez praktykowanie apostolstwa (por. DA, 31 c). Na rangę tych trzech form kształcenia apostolskiego: duchowego, doktrynalnego i praktycznego wskazuje tenże sam dokument soborowy (por. DA, 30).

Wiadomą jest rzeczą, że za sprawę formacji członków Akcji Katolickiej odpowiedzialni są parafialni asystenci. Jest wielu kapłanów gorliwie spełniających ten pastoralny obowiązek. Rozumieją oni dobrze istotę i rolę Akcji Katolickiej w Kościele i z całym poświęceniem angażują się w formację jej członków.

Owocem dobrze prowadzonej formacji jest systematyczny wzrost ducha apostolskiej służby wśród członków. Oddziały te są prężne duchem i aktywnością i przynoszą pożytek nie tylko parafii, ale Kościołowi i społeczeństwu. Warto więc zaapelować raz jeszcze do asystentów parafialnych, by nie szczędzili czasu i sił dla dzieła formacji członków parafialnego oddziału.

Należy także zachęcić samych członków do permanentnej formacji własnej, a tam gdzie brak troski kapłanów o formację, należy zwrócić się z prośbą do samych prezesów, by w miarę swoich możliwości starali się o formację zrzeszonych w Akcji Katolickiej. Trzeba zatem, aby formacja była systematyczna i metodyczna.

W tym miejscu należy zauważyć, że Akcja Katolicka znajduje się w służbie Kościoła i realizuje jego cele. W związku z tym zapytajmy o to, jakie są te podstawowe cele Kościoła?

Urzeczywistnienie zbawczego posłannictwa Kościoła posiada niejako dwa wymiary: **diwinizację** (ewangelizację, nową ewangelizację) i **humanizację**.

Diwinizacja to przebóstwienie człowieka polegające na coraz pełniejszym oddawaniu się osoby ludzkiej Bogu, aż do ostatecznego zjednoczenia z Nim w życiu przyszłym. Kościół więc w ramach zbawczej misji dokonuje swoistej apoteozy człowieka, czyniąc to mocą łaski Bożej, której jest narzędziem i szafarzem. Tylko Bóg bowiem może *przebóstwić* człowieka, dopuszczając go do uczestnictwa w swoim własnym życiu. Sam człowiek nie może czynić siebie bogiem.

W ramach swojej misji zbawczej Kościół ma także obowiązek **uczłowieczać ludzi**, czyniąc ich życie godnym pod względem materialnym. Niektórzy teologowie twierdzą nawet, że ten drugi element misji Kościoła w pewnych wypadkach może być traktowany jako pierwszy. W istotnym porządku rzeczy diwinizacja warunkuje zawsze humanizację. Im człowiek bardziej zbliża się do Boga, tym bardziej staje się człowiekiem.

W porządku egzystencjalnym, istnieniowym, mogą jednak pojawiać się – i faktycznie pojawiają się – sytuacje, w których najpierw trzeba zapewnić przynajmniej pewne minimum egzystencji godnej człowieka, aby mógł się on na Boga otworzyć i do Boga zbliżyć. Widać to najbardziej w posłudze misyjnej. Misjonarz zanim zacznie głosić Chrystusa musi podać głodnemu chleb, a choremu lekarstwo.

Z pomocą zarówno duchownym jak i świeckim zaangażowanym w dzieło apostolskie Akcji Katolickiej mają służyć materiały formacyjne, które po raz pierwszy zostały zredagowane i opublikowane w 2007 roku. A stało się na prośbę ks. bpa. Mariusza Leszczyńskiego, asystenta krajowego Akcji Katolickiej w Polsce.

Podejmując się zadania opracowania rocznych materiałów formacyjnych, postanowiono nawiązać do hasła Konferencji Episkopatu Polski będącego dewizą pracy duszpasterskiej na każdy rok liturgiczny poczynając od Adwentu.

Zaproponowano następnie 12 tematów spotkań dostosowanych do tematu hasła duszpasterskiego. Ponieważ materiały te dotyczą członków Akcji Katolickiej, starano się uwzględnić charyzmat tego stowarzyszenia i z niego wyprowadzić wnioski do praktycznego działania.

Określono schemat każdego spotkania, który będzie zawierał następujące stałe elementy: propozycje modlitwy, fragment Pisma Świętego, fragment z nauczania Kościoła, wprowadzenie, rozważanie przygotowane według metody „widzieć, ocenić i działać”, krótkie podsumowanie oraz propozycja wniosków i postulatów pastoralnych oraz końcowej modlitwy.

Dotąd zredagowano i opublikowano 19 tomów *Materiałów formacyjnych*.

1. *Bądźmy uczniami Chrystusa. Akcja Katolicka szkołą świętości i apostołstwa.* Materiały formacyjne na 2008 rok, Wydawnictwo „Scriptum” Tomasz Sekunda, Kraków 2007, ss. 150, ISBN 978-83-87275-01-3.
2. *Otoczmy troską życie. Akcja Katolicka w służbie życiu,* Materiały formacyjne na 2009 rok, Wydawnictwo „Scriptum” Tomasz Sekunda, Kraków 2008, ss. 166, ISBN 978-83-87275-03-7.
3. *Bądźmy świadkami miłości. Akcja Katolicka w służbie miłości,* Materiały formacyjne na 2010 rok, Wydawnictwo „Scriptum” T. Sekunda, Kraków 2009, ss. 174, ISBN 978-83-87275-04-411100.
4. *We wspólnocie z Bogiem. Akcja Katolicka w służbie wspólnoty z Bogiem. Materiały formacyjne na 2011 r.,* Wydawnictwo „Scriptum” Tomasz Sekunda, Warszawa 2010, ss. 264, ISBN 978-83-87275-06-8.
5. *Kościół naszym domem. Akcja Katolicka w służbie Kościoła. Materiały formacyjne na 2012 r.,* Wydawnictwo „Scriptum” Tomasz Sekunda, Warszawa 2011, ss. 228, ISBN 978-83-87275-08-2.

-
6. „Być solą ziemi”. *Akcja Katolicka w służbie Kościoła. Materiały formacyjne na 2013 r.*, Wydawnictwo „Scriptum” Tomasz Sekunda, Warszawa 2012, ss. 229, ISBN 978-83-87275-11-2.
 7. *Wierzę w Syna Bożego. Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2014 r.*, Warszawa 2013, ss. 246, ISBN 9788387275112.
 8. „Nawróćcie się i wierzcie w Ewangelię”. *Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2015*, Warszawa 2014, ss. 218, ISBN 978-83-87275-13-6.
 9. „Nowe życie w Chrystusie”. *Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2016*, Warszawa 2015, ss. 260, ISBN 978-83-87275-14-3.
 10. *Idźcie i głoscie. Akcja Katolicka szkoła świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2017 r.*, Warszawa 2016, ISBN 978-83-65432-25-4.

-
11. *Otrzymaliście w darze Ducha Świętego (Dz 2, 38). Akcja Katolicka szkołą wiary i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2018 r.*, Warszawa 2017, ISBN 978-83-65432-68-1.
 12. *W mocy Bożego Ducha, Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2019 r.*, Warszawa 2018, ISBN 978-83-8725-42-6.
 13. *Wielka tajemnica wiary. Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2020 r.*, Warszawa 2019, ISBN 978-83-87275-44-0.
 14. *„Zgromadzeni na świętej wieczerzy”. Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2021 r.*, Warszawa 2020, ISBN 978-83-87275-46-4.
 15. *„Posłani w pokoju Chrystusa”. Akcja Katolicka szkołą wiary, świętości i apostołstwa. Materiały formacyjne na 2022 rok*, red. T. Borutka, Warszawa 2021, ISBN 978-83-87275-49-5.

-
16. *Wierzę w Kościół”. „Przymierze Boga z ludźmi” (por. Ap 21, 3). Akcja Katolicka szkołą wiary, apostołstwa i świętości. Materiały formacyjne na 2023 r., red. T. Borutka, Wydawnictwo „Scriptum”, Warszawa 2022, ISNBN978-83-87275-52-5.*
17. *Zakorzenieni we wspólnocie Kościoła, Akcja Katolicka szkołą wiary, apostołstwa i świętości. Materiały formacyjne na 2024 r., red. T. Borutka, Wydawnictwo „Scriptum”, Warszawa 2023,*
18. *Pielgrzymi nadziei, Akcja katolicka szkołą wiary, apostołstwa i świętości. Materiały formacyjne na 2025 r., red. T. Borutka, Wydawnictwo „Scriptum”, Warszawa 2024, ISBN 978-83-87275-54-9.*
19. *„Uczniowie - misjonarze”. Akcja Katolicka szkołą wiary, apostołstwa i świętości. Materiały formacyjne na 2026 rok, Wydawnictwo „Scriptum” T. Sekunda, Kraków 2025, ss. 324 .*

W takim też duchu stowarzyszenie podejmuje swoją formację w 2026 roku. Tematem przewodnim są słowa: **uczeń – misjonarz!**

Słowo „**uczeń**” należy do najbardziej znanych i często używanych w naszej codziennej mowie. Kojarzy się głównie ze szkołą, w której młody człowiek zdobywa umiejętności czytania i pisanie, poznaje geografię i historię świata, uczy się wiedzy o sobie i drugich, zdobywa umiejętności bycia w społeczeństwie.

Temu procesowi wychowania został także poddany Jezus Chrystus. „Syn Boży przez swoje wcielenie zjednoczył się z każdym człowiekiem. Ludzkimi rękami pracował, ludzkim myślał umysłem, ludzką działał wolą. Ludzkim sercem kochał. Stał się jednym z nas, we wszystkim do nas podobny oprócz grzechu” (por. KDK 22).

Jezus jako człowiek bywał głodny, spragniony, zmęczony. Pełną rzeczywistość Jego ludzkiego życia ukazał nam św. Łukasz Ewangelista, pisząc, że Jezus wzrastał „w mądrości, w latach i w łasce” (Łk 2, 52). Przyjął zatem człowieczeństwo ze wszystkimi jego właściwościami i ograniczeniami.

Gdy Piłat zapytał Go: „Czy Ty jesteś Królem żydowskim?”, odpowiedział: „Tak, Ja nim jestem”. Wiadomo, że językiem Żydów w tamtym czasie był aramejski, ale okupujący ich kraj Rzymianie nie posługiwali się nim. Rozmowa ta zatem toczyła się w języku greckim, mowie uczonych i wykształconych. Jezus znał więc ten język. Rodzi się zatem pytanie o edukację Jezusa. W pierwszych latach dzieci żydowskie były wychowywane przez matkę, która dawała im podstawowe nauki, szczególnie moralne. Następnie dorastający chłopcy przechodzili pod opiekę ojca. Jego zadaniem było w pierwszym rzędzie nauczanie religijne, a także wpojenie tradycji narodowych. Ojciec wprowadzał także synów w tajniki rzemiosła.

Trudno powiedzieć jednoznacznie, że Jezus uczęszczał do szkoły. Jego zaś działalność publiczna, w której jawi się jako gruntownie wykształcony nauczyciel, pozwala przypuszczać, że z możliwości uczęszczania do szkoły jednak korzystał. Posiadał umiejętność czytania i pisania, swobodnego posługiwania się tekstami Pisma Świętego i znakomitej ich interpretacji. A jeśli tak, to rodzi się kolejne pytanie o to, jakim był uczniem?

Jezus był dzieckiem, które nie wyróżniało się spośród innych rówieśników. Przeszedł przez wszystkie etapy rozwoju właściwe człowiekowi. Zapewne w stosunku do swoich rodziców był posłuszny, nie czynił im żadnej przykrości poza zagubieniem się w świątyni jerozolimskiej (Łk 2, 41–52). Z miłością traktował swoich rodziców, ale także swoich rówieśników i nauczycieli. Wiele zawdzięczał zarówno rodzicom, jak i nauczycielom, gdyż z kart Ewangelii dowiadujemy się o jego nieskazitelnym człowieczeństwie.

Dojrzałości w człowieczeństwie dawał potwierdzenie na każdym etapie swojego ziemskiego życia. Był szlachetnym i dobrym dzieckiem dla Maryi i Józefa, był miły i koleżeński dla swoich rówieśników. Zapewne był wzorowym uczniem, zdolnym i pokornym, poddanym rodzicom i wychowawcom.

W takim też stylu stał się nauczycielem dla innych. To On założył i prowadził szkołę, w której zgromadził uczniów – osobiście ich powołał i starannie przygotowywał do głoszenia Królestwa Bożego. Przebywał z nimi nieustannie, żył z nimi, rozmawiał, modlił się, słuchał ich, nauczał i odpowiadał na pytania oraz praktycznie rozwiązywał ich problemy. Uczył wrażliwości na Boga i bliźnich. Był przy tym bardzo przekonujący, bo z naborem do swojej szkoły nie miał problemów.

Stawiał swoim uczniom wysokie wymagania, żądał od nich radykalizmu i ofiary, zapowiadał im trudną przyszłość i nie ukrywał, że czeka na nich męczeństwo. Wszystko to nie zniechęcało ich, wręcz przeciwnie – umacniało w przekonaniu o właściwym wyborze drogi życiowej. Co mówił, potwierdzał swoim życiem. Świadectwo jego życia było czytelne i bezdyskusyjne. Przy tym cechowała Go ogromna miłość i troska o każdego z nich. Dzięki temu szkoła ta przerodziła się z czasem w prawdziwą wspólnotę.

A kiedy zmartwychwstał, rozesłał ich po całym świecie, dając im nakaz: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 18–20).

Wszyscy Jego uczniowie, poza Judaszem Iskariotą, zdali egzamin ze swojego życia. Można powiedzieć, że nie zawiedli swojego Mistrza i Nauczyciela, wręcz przeciwnie, zasłużyli na nagrodę życia wiecznego. Zostali wyniesieni do chwały ołtarzy. Cieszą się wieczną radością u boku swojego Mistrza i Nauczyciela.

Każdy z nas na mocy chrztu św. jest dzieckiem Syna Bożego i dziedzicem tego, co On nam przygotował. Dzięki Jego łasce należymy do Jego wspólnoty. Możemy śmiało powiedzieć, że jesteśmy Jego uczniami, a On jest naszym nauczycielem. Za sprawą Jego słów i sakramentów rozwijamy w sobie człowieczeństwo, dojrzewamy do doskonałości. W tej drodze Chrystus wspomaga nas swoją nieustającą łaską.

Jezus, nasz Mistrz i Nauczyciel, nie zatrzymuje nas dla siebie, tak jak nie zatrzymał swoich Apostołów, ale posyła nas, tak jak ich, z Dobrą Nowiną w świat. Tak jak ongiś posłał Apostołów, tak i nas dzisiaj posyła – z Dobrą Nowiną do naszych środowisk, w których żyjemy, uczymy się i pracujemy. Wszędzie tam, gdzie żyje człowiek. Niektórych spośród nas powołuje do życia kapłańskiego i zakonnego. Niektórych spośród duchownych i zakonników, a także świeckich, powołuje i posyła do świata jako misjonarzy.

Kościół, który On założył, ze swojej natury jest misyjny. Kościół z woli Chrystusa ma charakter misyjny, to znaczy ma przekazywać innym miłość i światło wiary, których sam doświadczył. Pierwszym celem działalności misyjnej jest głoszenie Ewangelii i zakładanie Kościoła tam, gdzie go jeszcze nie ma. **Realizacja tego nakazu misyjnego to obowiązek nie tylko osób duchownych, ale także każdego chrześcijanina, zgodnie z jego powołaniem i możliwościami.** Wszyscy wierzący są powołani i posłani do świata jako misjonarze. Ich zadaniem jest głoszenie Chrystusa i nikt z tego obowiązku nie może się zwolnić czy zrezygnować. **Nikt wierzący w Chrystusa nie może uchylić się od tego najpoważniejszego obowiązku: głoszenia Chrystusa wszystkim ludom.**

Hasłem wyznaczonym przez Konferencję Episkopatu Polski do pracy duszpasterskiej na rok 2026 stały się słowa:

„Uczeń-misjonarz”.

Temu zadaniu służą materiały formacyjne, które zostały podzielone na dwanaście tematów, których opracowania podjęli się poszczególni autorzy:

-
1. Znaki czasu teologiczną interpretacją współczesnej historii (ks. Jan Bartoszek);
 2. Duch Święty kształtuje i namaszcza ucznia oraz misjonarza Jezusa Chrystusa (ks. Krzysztof Guzowski);
 3. Powołanie ucznia-misjonarza (ks. Wiesław Łużyński);
 4. Obowiązek głoszenia Jezusa Chrystusa w świecie (ks. Henryk Skorowski);
 5. Kerygma pierwszym zadaniem ucznia-misjonarza (ks. Wojciech Kućko);
 6. Metody ewangelizacyjne ucznia-misjonarza – od osoby do osoby (ks. Jan Bartoszek);
 7. Świadectwo najważniejszą formą przepowiadania Jezusa (ks. Wiesław Łużyński);
 8. Misyjność Kościoła (ks. Jan Orzeszyna);
 9. Podstawowe formy współpracy misyjnej (ks. Maciej Ostrowski);
 10. Dialog jedną z form ewangelizacyjnych ucznia-misjonarza (ks. Wojciech Kućko);
 11. Uczeń Chrystusa zrzeszony w Akcji Katolickiej żyje tajemnicą Chrystusa „posłanego” (ks. Wiesław Łużyński);
 12. Maryja wzorem ucznia i misjonarza (ks. Tadeusz Borutka).

Całość poprzedza słowo wprowadzające autorstwa ks. bpa Marka Mendyka, Krajowego Asystenta Kościelnego Akcji Katolickiej w Polsce oraz Andrzeja Kamińskiego prezesa Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej.

Dodatkowo dołączono tekst wygłoszony przez ks. prof. dra hab. przez ks. Tadeusza Borutkę 8 lutego 2025 r. w Warszawie podczas spotkania Rady Krajowego Instytutu Akcji Katolickiej pt. „Teraźniejszość i przyszłość Akcji Katolickiej w Polsce. W trzydziestolecie jej istnienia”, a także wykład ks. prof. dra hab. Krzysztofa Pawliny pt. „Akcja Katolicka wobec znaków czasu” oraz ks. prof. dra hab. Tadeusza Borutki pt. „Społeczna misja zrzeszonych w Akcji Katolickiej”, które zostały wygłoszone podczas XXIX pielgrzymki Akcji Katolickiej na Jasnej Górze (21 - 22 czerwca 2025 r.).

Trzeba więc podjąć systematyczny trud formacyjny organizowany na szczeblu parafialnym regularnie, to znaczy co najmniej dwa razy w miesiącu. Jeśli zaniedbamy ten obowiązek, to nasza działalność nie zaowocuje. Bez formacji połączonej z modlitwą będziemy przerzucać się z jednego obowiązku w drugi, a sama tylko aktywność doprowadzi nas do wypalenia. Musimy zadbać o to, aby nasza formacja była metodyczna, czyli zgodna z programem duszpasterskim, któremu służą *Materiały formacyjne*. Od tego zależy przyszłość naszego stowarzyszenia, które w tym roku świętuje trzydziestolecie swojego istnienia!

VADEMECUM
KATOLICKIEJ NAUKI SPOŁECZNEJ.
MATERIAŁY STUDYJNE DLA AKCJI KATOLICKIEJ

REDAKTORZY: KS. TADEUSZ BORUTKA, KS. WIESŁAW ŁUŻYŃSKI

WARSZAWA 2026

1. Teologiczne podstawy katolickiej nauki społecznej (W. Łużyński)

- Chrześcijaństwo religią wcielenia (W. Łużyński)
- Integralny charakter misji Kościoła (W. Łużyński)
- Profetyczno – krytyczna funkcja Kościoła (W. Łużyński)

2. Zagadnienia wstępne (T. Borutka)

- Geneza katolickiej nauki społecznej (T. Borutka)
- Społeczne kompetencje Kościoła (T. Borutka)
- Źródła i metoda (T. Borutka)
- Nauczanie społeczne Kościoła a katolicka nauka społeczna (T. Borutka)
- Stałość i niezmiennność zasad katolickiej nauki społecznej (K. Adamski)

3. Zasady moralne i społeczne (T. Borutka)

- Sprawiedliwość (T. Borutka)
- Miłość (T. Borutka)
- Dobro wspólne (J. Bartoszek)
- Pomocniczość (W. Łużyński)
- Solidarność (T. Borutka)

4. Człowiek w centrum katolickiej nauki społecznej (W. Łużyński)

- Godność i powołanie człowieka w świetle Objawienia chrześcijańskiego (T. Borutka)
- Prawa człowieka (T. Borutka)
- Osoba ludzka w centrum życia społecznego (W. Łużyński)

5. **Człowiek w życiu podstawowych wspólnot (J. Bartoszek)**

- Małżeństwo i rodzina (J. Bartoszek)
- Naród (J. Bartoszek)
- Ojczyzna (patriotyzm) (J. Bartoszek)
- Państwo (I. Stolarczyk, W. Łużyński)
- Wspólnota Europejska (T. Borutka)
- Społeczność ogólnoswiatowa (W. Łużyński)

6. **Człowiek w głównych obszarach swojej aktywności społecznej (J. Bartoszek)**

- Obszar życia społecznego (W. Łużyński)
- Dziedzina polityki (W. Łużyński)
- Sfera gospodarki (I. Stolarczyk)
- Dylematy nowych technologii (K. Adamski)
- Przestrzeń kultury (I. Stolarczyk)
- Wyzwania ekologiczne (W. Łużyński)
- Ewolucja nauki Kościoła o wojnie sprawiedliwej (K. Adamski)

7. Relacje państwo – Kościół (W. Łużyński)

- Wolność religijna (W. Łużyński)
- Autonomia i niezależność (W. Łużyński)
- Współpraca (W. Łużyński)
- Rola świeckich w życiu Kościoła i społeczeństwa (T. Borutka)

Zakończenie (W. Łużyński)

Bibliografia

Recenzje

Biogramy autorów

Dziękuję za uwagę